

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 666

гр. Варна, 22.11.2022 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ВАРНА, I СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесет и втори ноември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Милен П. Славов

Членове: Петя Ив. Петрова
Мария Кр. Маринова

като разгледа докладваното от Мария Кр. Маринова Въззивно частно гражданско дело № 20223000500520 по описа за 2022 година за да се произнесе, взе предвид следното.

Производството е по реда на чл.274 и сл. от ГПК.Образувано по подадена частна жалба от Д. Д. К. против определение №274/10.10.2022г., постановено по гр.д.№231/22г. по описа на ТОС, с което е прекратено производството по делото и Д. Д. К. е осъден да заплати държавна такса за водене на делото в размер на 40лв. на осн. чл.77 от ГПК.В жалбата се твърди, че определението е неправилно по изложените в същата подробни съображения.Претендира се да бъде отменено и делото върнато на първоинстанционния съд за продължаване на съдопроизводствените действия по предявения иск.

Съдът, след като съобрази събраните по делото доказателства и приложимия закон, приема за установено от фактическа и правна страна следното.

Частната жалба е подадена в срок и против подлежащ на обжалване пред настоящата инстанция съдебен акт.Разгледана по същество е неоснователна по следните съображения

Производството по гр.д.№231/22г. по описа на ТОС е образувано по предявен иск от Д. Д. К. против ТП на НОИ, гр.Търговище.В исковата молба и уточняващата такава към нея от 10.10.2022г. се излага, че ответникът издал Разпореждане №*****/05.09.2022г. за отпускане на ищеца на лична пенсия за инвалидност поради общо заболяване.В разпореждането му е отчетен осигурителен доход за периода 01.01.2000г.-22.11.2021г. в размер на 68 372, 42лв.От своя страна така отчетеният осигурителен доход е съществен елемент при изчисляване размера на пенсията.Осигурителният доход е неправилно изчислен от ответника в резултат от неправилно прилагане на осигурителното законодателство и като следствие отпусната на ищеца пенсия

е с над 120лв. по-малко от тази, която би следвало да получава. Действителният му осигурителен доход за този период възлиза на 86 015, 58лв. Така предвид следното. През 2014г., след успешно проведен съдебен процес, е бил възстановен на заеманата преди незаконно уволнение работа - Директор на Професионална гимназия по техника и лека промишленост гр. Попово. На осн. чл.9, ал.3, т.2 от КСО периодът на незаконното уволнение се зачита за осигурителен стаж и на осн. чл.7, ал.12, т.2 от КСО работодателят е бил длъжен да го осигури за този период. Така за периода 03.08.2000г.-20.11.2014г. е осигуряван от ПГТЛП гр. Попово на осн. чл.9, ал.3, т.2 от КСО - възстановен на работа незаконно уволнен. В нарушение на чл.1а, ал.2 от Наредба за елементите на възнаграждението и за доходите, върху които се правят осигурителни вноски, предвиждащ, че възнаграждението, върху което се внасят осигурителни вноски по чл.9, ал.3, т.1 - 3 от КСО, не може да бъде по-малко от минималния месечен осигурителен доход, определен съгласно чл.6, ал.2, т.3 от КСО, а за лицата, за които няма определен минимален месечен осигурителен доход, осигурителните вноски се внасят върху не по-малко от минималната месечна работна заплата за страната за съответния период, обаче, за някои от месеците в периода 2006г.-2014г. ищецът, под надзора и прекия контрол на ответника, е бил осигуряван под определения минимум/осигуряван на минимална работна заплата, вместо на определения минимум за ръководна длъжност в сферата на образованието/. В резултат от неприлагане на закона от ответника осигурителният му доход е занижен със 17 634, 16лв. Ответникът отрича правото му, произтичащо от чл.129 от КТ и чл.1а от НЕВДВКПОВ, да не носи вреди от незаконосъобразното поведение на работодателя си, а именно да бъде осигуряван на определения минимален осигурителен доход за ръководна длъжност в сферата на образованието. На осн. чл.108 от КСО ответникът е следвало да задължи осигурителя да осигурява ищеца съобразно закона. Предвид изложеното моли, на осн. чл.124 от ГПК да се приеме за установено по отношение на ответника, че осигурителният доход на ищеца за периода 01.01.2000г.-22.11.2021г. е в размер на 86 015, 58лв. Излага, че предявява настоящия иск, т.к. липсва друго средство за установяване на осигурителното правоотношение и произтичащите от него последствия, вкл. осигурителния доход, т.к. формално пенсионното разпореждане е правилно, поради което въпросът за отричаното му от ответника право не може да бъде разгледан в процеса на обжалване на разпореждането.

По същество претенцията на ищеца е да се приеме за установено по отношение на ответника, че осигурителният му доход за периода 01.01.2000г.-22.11.2021г. би следвало да бъде в размер на 86 015, 58лв., т.к. осигурителят му и негов работодател ПГТЛП гр. Попово, в изпълнение на задълженията си по чл.129 от КТ, би следвало да го осигурява за периода на незаконното уволнение, признато за такова с влязло в сила съдебно решение, при спазване цитираните разпоредби, вкл. чл.9, ал.3, т.2 от КСО и чл.1а, ал.2 от НЕВДВКПОВ, като осигурителните вноските се определят при зачитане на

законоустановения минимален осигурителен доход за заеманата преди уволнението от ищеца длъжност. Независимо от поддържаното в частната жалба, че претенцията му е насочена към установяване на осигурителното правоотношение, по същество не това се претендира, доколкото наличието на такова правоотношение не е спорно за страните. Спорно, според ищеца, е какъв следва да бъде размерът на осигурителния му доход за периода 01.01.2000г.-22.11.2021г., който да бъде основа за изчисляване на дължимата му се пенсия за инвалидност поради общо заболяване. От една страна се излага, че този размер е неправилно определен от ответника на 68 372, 42лв. Същевременно се сочи, че разпореждането на ТП на НОИ гр.Търговище е правилно, доколкото посоченият в него размер на осигурителния доход е съобразен с така направените от работодателя му и осигурител ПГТЛП гр.Попово осигурителни вноски/последният го е осигурявал върху този осигурителен доход/, поради което и при евентуалното обжалване на разпореждането не биха се установили твърденията му.

Претенцията на ищеца е все за установяване на факти - че работодателят му е следвало да го осигурява съобразно посочените норми и така осигурителният му доход би бил в размер на 86 015, 58лв., но понеже ищецът не следва да понася вреди от незаконосъобразното поведение на работодателя си, то да се приеме по отношение на ТП на НОИ гр.Търговище, че осигурителният му доход е именно в този твърдян размер /установяване на горното от своя страна е нужно за преизчисляване размера на отпуснатата му пенсия/.

На осн. чл.124, ал.4 от ГПК иски за установяване на съществуването или несъществуването на факти с правно значение се допуска само в случаите, предвидени в закон. Твърденията от ищеца не са сред тях, поради което предявеният иск се явява недопустим. За пълнота на изложението следва да бъде посочено следното. Осигурителният доход служи от една страна за определяне на осигурителните вноски, дължими от съответните осигурители, и от друга за изчисляване размера на осигурителните обезщетения, помощи и пенсии, които са функция от него. При несъгласие с така определения размер на пенсия, като функция от осигурителния доход, редът за защита е предвиденият в чл.117 от КСО ред за обжалване на цитираното разпореждане на ТП на НОИ, гр.Търговище. От друга страна дължимите осигурителни вноски/касаещи ищеца/ се внасят по съответната сметка на компетентната териториална дирекция на Националната агенция за приходите. Предвид горното, ако и се счита, че пенсията е била правилно определена според внесените осигурителни вноски, но те са били в по-нисък размер от дължимите такива, защото работодателят неправилно е зачел по-нисък осигурителен доход, то редът за установяване на публичните задължения по КСО за дължими, но невнесени осигурителни вноски, се осъществява в ревизионно производство, със съответния ревизионен акт по ДОПК.

По изложените съображения съдът приема, че предявеният установителен иск е недопустим, предвид което образуването по него производство подлежи

на прекратяване.Обжалваното определение, с което производството по делото е прекратено, следва да бъде потвърдено.

Водим от горното, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА определение №274/10.10.2022г., постановено по гр.д. №231/22г. по описа на ТОС.

Определението подлежи на обжалване в едноседмичен срок от съобщаването му на страната с частна жалба пред Върховен касационен съд при условията на чл.280, ал.1 и ал.2 от ГПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____